

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/110/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3513010263
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Patrik Príbelský, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3513010263.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Patrika Príbelského PhD. a členov senátu JUDr. Petra Tótha a JUDr. Jozefa Janíka v trestnej veci proti obžalovanému N. R., nar. XX.XX.XXXX v J., vedenej pre pokračovací prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods.1 písm. d) Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp.zn. 2T/104/2013-169 zo dňa 16.10.2014, na verejnom zasadnutí konanom dňa 16. februára 2016, takto

r o z h o d o l :

I. Podľa § 321 odsek 1 písmeno d) Trestného poriadku z r u š u j e s a napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

II. Na podklade § 322 ods. 3 Trestného poriadku

obžalovaný N. R. - nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom J.,

sa podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku

o s l o b o d z u j e

spod skutku pod bodom 1 obžaloby Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom sp. zn. Pv 879/11-28 z 10.07.2012, právne posúdeného ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods.1 písm. d) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že dňa 20.09.2011 v čase o 10:30 hod. ako vodič riadil osobné motorové vozidlo značky Škoda Superb evidenčné číslo PK-XXXCO po ceste II/581 v smere od obce Myjava na obec Stará Turá napriek tomu, že mu v tom čase bola rozhodnutím o priestupku Okresného dopravného inšpektorátu Myjava pod číslom ORP-66/P-DI-MY-2010 zo dňa 04.05.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 27.05.2011, činnosť vedenia motorového vozidla na dobu 12 mesiacov zakázaná,

pretože skutok nie je trestným činom.

III. Na podklade § 322 ods.3 Trestného poriadku

obžalovaný N. R. - nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom J.,

j e v i n n ý , ž e

1. dňa 30.10.2011 v čase o 08:57 hod. ako vodič riadil osobné motorové vozidlo značky Škoda Superb, evidenčné číslo PK-XXXCO, po ceste 11/499, Hurbanovej doline v obci Brezová pod Bradlom napriek tomu, že mu v tom čase bola rozhodnutím o priestupku Okresného dopravného inšpektorátu Myjava pod

číslo ORP-66/P-DI-MY-2010 zo dňa 04.05.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 27.05.2011, činnosť vedenia motorového vozidla na dobu 12 mesiacov zakázaná,

2. dňa 30.11.2011 v čase o 13:48 hod. ako vodič riadil osobné motorové vozidlo značky Škoda Superb, evidenčné číslo PK-XXXCO, na diaľnici D I v km 103,50 v k. ú. obce Beckov smerom na Bratislavu napriek tomu, že mu v tom čase bola rozhodnutím o priestupku Okresného dopravného inšpektorátu Myjava pod číslom ORP-66/P-DI-MY-2010 zo dňa 04.05.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 27.05.2011, činnosť vedenia motorového vozidla na dobu 12 mesiacov zakázaná,

t e d a

v bode 1. a 2.

maril výkon rozhodnutia iného orgánu verejnej moci tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie iného štátneho orgánu o zákaze činnosti,

č í m s p á c h a l

v bode 1. a 2.

pokračovací prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Podľa § 44 Tr. zákona súd

u p ú š ť a

od uloženia súhrnného trestu, pretože pokladá trest uložený skorším rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/93/2010 zo dňa 17.12.2014, právoplatným dňa 23.09.2015, v trvaní 4 (štyri) roky so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Nové Mesto nad Váhom (ďalej len súd I. stupňa) uznal obžalovaného N. R. za vinného zo spáchania pokračovacieho prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

1. dňa 20.09.2011 v čase o 10:30 hod. ako vodič riadil osobné motorové vozidlo značky Škoda Superb, evidenčné číslo PK-XXXCO po ceste II/581 v smere od obce Myjava na obec Stará Turá napriek tomu, že mu v tom čase bola rozhodnutím o priestupku Okresného dopravného inšpektorátu Myjava pod číslom ORP-66/P-DI-MY-2010 zo dňa 04.05.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 27.05.2011, činnosť vedenia motorového vozidla na dobu 12 mesiacov zakázaná,

2. dňa 30.10.2011 v čase o 08:57 hod. ako vodič riadil osobné motorové vozidlo značky Škoda Superb, evidenčné číslo PK-XXXCO, po ceste 11/499, Hurbanovej doline v obci Brezová pod Bradlom napriek tomu, že mu v tom čase bola rozhodnutím o priestupku Okresného dopravného inšpektorátu Myjava pod číslom ORP-66/P-DI-MY-2010 zo dňa 04.05.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 27.05.2011, činnosť vedenia motorového vozidla na dobu 12 mesiacov zakázaná,

3. dňa 30.11.2011 v čase o 13:48 hod. ako vodič riadil osobné motorové vozidlo značky Škoda Superb, evidenčné číslo PK-XXXCO, na diaľnici D I v km 103,50 v k. ú. obce Beckov smerom na Bratislavu napriek tomu, že mu v tom čase bola rozhodnutím o priestupku Okresného dopravného inšpektorátu

Myjava pod číslom ORP-66/P-DI-MY-2010 zo dňa 04.05.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 27.05.2011, činnosť vedenia motorového vozidla na dobu 12 mesiacov zakázaná.

Za to mu bol podľa § 348 ods.1, § 38 ods.4, § 37 písm. m) Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods.1 písm. a) Tr. zákona podmiennečne odložený a podľa § 50 ods.1 Tr. zákona mu bola určená skúšobná doba v trvaní 30 mesiacov. Podľa § 61 ods.1, ods.2 Tr. zákona mu bol zároveň uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 4 roky.

Uvedený rozsudok napadol v zákonnej lehote odvolaním obžalovaný do výroku o vine i treste. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že súd prvého stupňa sa vo svojom rozhodnutí nesprávne vysporiadal s obhajobou obžalovaného spočívajúcou v námietke absencie subjektívnej stránky posudzovaného prečinu. Podľa súdnej praxe je potrebné, aby bolo obžalovanému osobne doručené rozhodnutie o odvolaní proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa. Obžalovanému však nikdy nebolo toto rozhodnutie o jeho odvolaní doručené. Ďalej boli porušené práva obžalovaného, pretože súd vykonal hlavné pojednávanie dňa 06.03.2014 v neprítomnosti obžalovaného bez toho, aby na to boli splnené podmienky. Obžalovaný totiž nemal predvolanie na hlavné pojednávanie riadne doručené. Nebol teda predvolaný riadne a včas. Okresný súd tiež vzhliadol u obžalovaného prirážajúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona - teda, že v minulosti už bol za trestný čin odsúdený. Na túto okolnosť však ako na prirážajúcu nemal prihliadať, pretože sa jednalo o odsúdenia spáchané pred viacerými rokmi. Uložený trest je preto neprimerane prísny.

Preto navrhol, aby krajský súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a sám rozhodol o oslobodení obžalovaného spod obžaloby.

Prokurátor vo vyjadrení k odvolaniu obžalovaného uviedol, že rozsudok považuje za správny a zákonný a preto navrhuje odvolanie ako nedôvodné zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zástupca krajského prokurátora navrhol zväziť potrebu ukladania súhrnného trestu a prípadne zrušiť z tohto dôvodu napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložiť súhrnný trest.

Obhajca navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a obžalovaného spod obžaloby oslobodiť.

Obžalovaný sa pripojil k návrhu obhajcu.

Krajský súd ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania obžalovaným - podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Neopomenul pritom skúmať, či vec neobsahuje chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné a to vo vzťahu k čiastkovému útoku uvedenému v bode 1) výrokovej časti napadnutého rozsudku. Zároveň zistil, že po vyhlásení rozsudku súdom prvého stupňa vznikli okolnosti odôvodňujúce potrebu prípadného ukladania súhrnného trestu.

Súd prvého stupňa uznal obžalovaného za vinného zo spáchania pokračovacieho prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods.1 písm. d) Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť tromi čiastkovými skutkami uvedenými pod bodmi 1) až 3) obžaloby i rozsudku.

Krajský súd pripomína, že prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia je prečinom úmyselným a spočíva teda v úmyselnom nerešpektovaní určitého typu rozhodnutia vydaného štátnym orgánom. Ak je tento prečin spáchaný viacerými čiastkovými skutkami, vyžaduje sa, aby subjektívna stránka skutkovej podstaty, teda zavinenie vo forme úmyslu zo strany páchatela, bola prítomná vo vzťahu ku všetkým čiastkovým skutkom. Vyžaduje sa teda, aby páchatel v každom momente páchania prípadného konkrétneho čiastkového útoku mal vedomosť o tom, že vykonáva činnosť, ktorá mu bola úradne zakázaná. Inými slovami, musí mu byť pred spáchaním trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia riadnym spôsobom oznámené rozhodnutie, že má zakázaný výkon určitej činnosti, v akom

rozsahu a na aký čas. Prípadne musí byť preukázané, že mu orgány štátu túto skutočnosť vhodným spôsobom oznámili.

V danom prípade krajský súd zistil, že v čase spáchania prvého dielčieho skutku, t.j. dňa 20.09.2011 obžalovaný mal vedomosť, že mu bol rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa - rozhodnutím OR PZ Nové Mesto nad Váhom, ODI v Myjave č. ORP-66/P-DI-MY-2010 zo dňa 04.05.2011, okrem iného uložený i zákaz činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 12 mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia. Uvedené rozhodnutie obžalovaný prevzal dňa 03.06.2011. Následne voči tomuto rozhodnutiu podal odvolanie.

Zo spisového materiálu ďalej vyplýva, že obžalovaný sa o vybavení svojho odvolania ani o tom, že uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 27.05.2011 nedozvedel. O tom, že odvolanie bolo podané po lehote, bol vyzoomený výlučne len vtedajší právny zástupca obžalovaného Mgr. Ľubomír Karika. Nepodarilo sa preukázať, že by právny zástupca obžalovanému túto skutočnosť oznámil a že by obžalovaný dňa 20.09.2011 mal vedomosť o tom, že mu bol zákaz činnosti viesť motorové vozidlá právoplatne uložený.

Súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku vychádzal z prezumpcie, že obžalovaný o právoplatnosti rozhodnutia, ktorým mu bol uložený zákaz činnosti musel vedieť, pretože sa k spáchaniu priestupku priznal a skutočnosť nadobudnutia právoplatnosti mu musel právny zástupca oznámiť.

Tento postup je nesprávny a krajský súd ho musí súdu prvého stupňa vytknúť. Záver o vine vo vzťahu k prvému dielčiemu skutku súd prvého stupňa založil výlučne na svojich domnienkach. V demokratickom a právnom štáte však výsledok o vine nemôže byť založený na neurčitom presvedčení či domnienke, ale vina musí byť obžalovanému bez akýchkoľvek pochybností preukázaná či už priamymi, alebo nepriamymi dôkazmi. V prípravnom, ani v súdnom konaní však nebol produkovaný žiaden taký nepochybný dôkaz, ktorý by svedčil o tom, že obžalovaný mal dňa 20.09.2011 pred jazdou vozidlom vedomosť o tom, že má právoplatne uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá.

Možno preto jednoznačne konštatovať, že obžalovaný dňa 20.09.2011 pred jazdou vozidlom nemal vedomosť o tom, že má takúto činnosť právoplatne zakázanú rozhodnutím štátneho orgánu. Nemohol mať preto ani úmysel túto trestnú činnosť spáchať.

Podľa § 285 Tr. poriadku:

Súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak

- a) nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný,
- b) skutok nie je trestným činom,
- c) nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný,
- d) obžalovaný nie je pre nepríčetnosť trestne zodpovedný,
- e) obvinený mladistvý, ktorý v čase činu neprekročil pätnásť rok veku, nedosiahol takú úroveň rozumovej a mravnej vyspelosti, aby mohol rozpoznať jeho protiprávnosť alebo ovládať svoje konanie,
- f) trestnosť činu zanikla, alebo
- g) prokurátor na hlavnom pojednávaní ustúpil od obžaloby podľa § 239 ods. 2.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti preto krajský súd vo vzťahu k dielčiemu skutku uvedenému v bode 1) obžaloby i napadnutého rozsudku rozhodol tak, že obžalovaného spod neho oslobodil, pretože pre absenciu subjektívnej stránky skutkovej podstaty nešlo o trestný čin.

Iná situácia však bola vo vzťahu k dielčím skutkom pôvodne uvedeným pod bodmi 2) a 3) napadnutého rozsudku.

Pri cestnej kontrole po predchádzajúcej jazde dňa 20.09.2011 bolo totiž obžalovanému príslušníkmi polície oznámené, že má právoplatne uložený zákaz viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov a bola mu tiež zakázaná ďalšia jazda vozidlom (viď výpovede svedkov W. a F.). Od tohto momentu, teda od 20.09.2011 si obžalovaný musel byť vedomý skutočnosti, že má právoplatným rozhodnutím štátneho orgánu uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu.

Ak teda obžalovaný po tomto dátume jazdu s vozidlom vykonával, je takéto konanie z jeho strany pokryté minimálne eventuálnym úmyslom a je za neho plne trestnoprávne zodpovedný.

Vo vzťahu k dielčím skutkom pôvodne uvedeným pod bodmi 2) a 3) napadnutého rozsudku, spáchanými v dňoch 30.10.2011 a 30.11.2011 možno uviesť, že konaním v nich opísaných sa obžalovaný dopustil pokračovacieho prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods.1 písm. d) Tr. zákona.

Vo vzťahu k záverom súdu prvého stupňa o vine v tejto parciálnej časti konania obžalovaného možno uviesť, že okresný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v § 2 Tr. por., najmä však zásady zákonného procesu - § 2 ods.7 Tr. por., práva na obhajobu - § 2 ods.9 Tr. por., voľného hodnotenia dôkazov - § 2 ods.12 Tr. por., i rovnosti strán (kontradiktórnosti) - § 2 ods.14 Tr. por. Krajský súd preto konštatuje, že súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

Pokiaľ ide o skutkový stav krajský súd uvádza, že vo vzťahu k skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného prečinu je napadnutý rozsudok výsledkom konania, pri ktorom súd prvého stupňa postupoval podľa ustanovení Trestného poriadku, pričom v konaní nezistil také chyby, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, tak ako je uvedený v rozsudku okresného súdu a zistenie, že skutok spáchal obžalovaný. Na základe vykonaného dokazovania prvostupňový súd vyvodil správne skutkové závery, pričom sa podrobne zaoberal dôkazmi, tak jednotlivo ako aj v súhrne a svoje závery riadne vysvetlil v odôvodnení rozhodnutia, ktoré je v intenciách ustanovenia § 168 ods.1 Tr. por.

Obžalovaný je usvedčovaný predovšetkým priamou výpoveďou svedkov S. X., H. J., Bc. J. U., ako i ostatnými listinnými dôkazmi. Y. W. a F. tiež potvrdili, že najneskôr 20.09.2011 sa obžalovaný dozvedel o právoplatne uloženom zákaze činnosti viesť motorové vozidlá.

Obžalovaný síce spáchanie žalovaného trestného činu pôvodne uvedeného pod bodmi 2) a 3) popiera, no vyššie uvedenými dôkazmi bolo bez akýchkoľvek pochyb preukázané, že sa žalovanej trestnej činnosti dopustil.

Obžalovaný teda svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu tak, ako to správne skonštatoval už okresný súd. Krajský súd potom v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku.

Ak obžalovaný namieta, že hlavné pojednávanie vykonané dňa 06.03.2014 v jeho neprítomnosti bolo vykonané v rozpore so zákonom a tým boli porušené jeho práva, tak krajský súd konštatuje že námietky sú nedôvodné a k porušeniu práv obžalovaného nedošlo.

Obžalovaný bol na hlavné pojednávanie určené na deň 06.03.2014 riadne predvolaný, o čom svedčia doručky na č.l. 120 spisu. Obžalovaný predvolanie prevzal dňa 20.12.2013 a bol poučený o možnosti vykonania hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti.

Vo vzťahu k výroku o treste v napadnutom rozsudku krajský súd konštatuje, že po vyhlásení rozsudku súdu prvého stupňa prišlo k novej skutočnosti, keď bol obžalovaný rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/93/2010 zo dňa 17.12.2014 uznaný za vinného zo spáchania zločinu podľa § 20 k § 189 ods.1, ods.2 písm. a) Tr. zákona. Bol mu za to uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 roky so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Keďže aktuálnej trestnej činnosti sa obžalovaný dopustil skôr, než bol vyhlásený rozsudok vo veci sp. zn. 1T/93/2010, vznikla potreba ukladania súhrnného trestu.

Vzhľadom na skutočnosť, že uvedený trest odňatia slobody v trvaní 4 roky v ústave so stredným stupňom stráženia je podľa názoru krajského súdu na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného dostatočný, nebolo potrebné ukladať trest súhrnný a z časového hľadiska (takmer 5 rokov od spáchania aktuálnej trestnej činnosti) ani trest zákazu činnosti. Preto bolo rozhodnuté o upustení od uloženia súhrnného trestu.

Preto krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.